

Nagyböjt III. hete

Szerda

MTörv 4,1.5-9 * Mt 5,17-19

„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt vagy a prófétákat. Nem megszüntetni jöttem, hanem tökéletessé tenni.”

Az Ószövetség népét mindennél jobban az különböztette meg a környező pogány népektől, hogy Istenünkkel, az egyetlen Úrral olyan bensőséges viszonyban voltak, mint egyetlen más nép sem a maga isteneivel. S ebben a hasonlíthatatlanul mély és meghitt kapcsolatban Isten volt a mindenkori kezdeményező, a Völegény, aki újra és újra megszólította menyasszonyát, szent népét, hol becéző, vigasztaló, hol meg feddő, korholó szavakkal.

Ennek a szerelmes Isten–ember kapcsolatnak a gyümölcse és egyben dokumentuma nemcsak a szentírás legköltoőbb könyve, az Énekek éneke, hanem az Izrael mindennapjait átszövő törvények és parancsok gyűjteménye is. A törvény megtartása pedig Izrael részéről nem más, mint válasz Isten szerelmes közeledésére.

Jézus Krisztus annyiban teljesítette be, tette tökéletessé a törvényt, amennyiben még mélyebben gyökerezett bele ebbe a mélységes istenközelségbe, megtestesülésével új dimenziót nyitva meg, immár nem csupán a választott nép, hanem minden ember előtt. Ettől fogva semmi sem lehet külsődleges a törvényből, hanem az egészet átjárja az Isten és ember közti szerelem, mely az Istenemberben a maga teljességében nyilvánul meg. A törvény igája ettől édes és terhe ettől könnyű, mert egy személyben nyeri el végső értelmét, jobban mondva a Szentháromság személyeinek isteni életében, amely életre mi is hivatottak vagyunk. Ezért írhatja Szent János, hogy *a törvény teljessége a szeretet*.

A krisztusi törvény hordozója, az Egyház pedig szentségei, mindenekelőtt a keresztség és az eucharisztia által őrzi és közvetíti az Isten és ember szerelmének minden emberi elképzelést felülmúló teljességét.

Uram, Jézus, add, hogy megragadjam szívemet, értelmemet, akaratomat, egész lényemet közelségednek ez a felfoghatatlan misztériuma. Segíts, hogy ne csupán külsőleg, észérvek alapján vagy tekintélytiszteletből, esetleg pusztán megszokásból, hanem belső lendülettel, szerelmes odaadással igyekezzem teljesíteni a te szent parancsodat.